

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Ioan Anastasia – Poetul și Omul

Categorie: Timp liber Publicat: Marți, 24 Martie 2020 10:05 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 1076

L-am cunoscut pe Ioan Anastasia în toamna anului 1982 când, proaspăt absolvent de liceu și îndrăgostit de poezie, începusem să frecventez cenaclurile care ființau în cadrul caselor de cultură.

EDIȚIE SPECIALĂ

OAMENI CARE AU FOST: Ioan Anastasia – Poetul și Omul

Categorie: Timp liber Publicat: Marți, 24 Martie 2020 10:05 Scris de Emilian Mirea

Accesări: 1076

Ioan Anastasia era atunci directorul Casei de Cultură a Tineretului din Craiova, unde înființase Cenaclul **Cântăreții Cetății** și prin care, de-a lungul timpului, s-au perindat mulți dintre scriitorii cunoscuți de azi.

A fost începutul unei lungi și frumoase prietenii, retezată, în această viață, de fatidica zi a sfârșitului pământesc, venită pentru Ioan Anastasia la finele posomorât și ploios al lui ianuarie 2009.

Mă leagă multe amintiri din prietenia cu Ioan Anastasia: participarea la festivaluri de poezie și muzică folk (la Deva și Calafat), la Zilele Eminescu la Florești, Gorj (care erau însuflețite de un alt mare dispărut, **Liviu Poenaru**), la spectacolele organizate la Casa de Cultură a Tineretului. Era un om lângă care nu te plictiseai, spiritual și plin de umor, dar, mai ales, era un om de la care aveai totdeauna ce învăța.

Autor a mai multe cărți de poezie, de etnografie, folclor și de arhivistică, Ioan Anastasia era, în permanență, omul planurilor de viitor. „Plănuia”, mereu, noi cărți; unele au rămas în lucru, deci nu vor mai vedea niciodată lumina tiparului, sub condeiul celui care le-a dat viață.

S-a stins fulgerător, cu graba cu care, după ce îți termini treaba, te duci acasă pentru a te odihni... Dar și cu puterea de a te *reîntoarce* la ceea ce ai lăsat în urmă, durabil și de neuitat. Pentru că **Poetul totdeauna rămâne – în biblioteci, prin cărțile sale, și în inimile prietenilor, pentru ceea ce a știut să dăruiască din prea-plinul sufletului lui.**

Plecarea lui Ioan Anastasia spre **Ceruri** reprezintă o pierdere pentru cultura craioveană și românească și, mai ales, pentru cei care l-au cunoscut și prețuit, ca scriitor și prieten.